

[Rimstad.]

vi ligesom udvalget, at den tidligere i lovforslaget indeholdte bestemmelse om, at en lejlighedskøber kunne hæve handelen om den pågældende lejlighed, hvis han ikke på forhånd var blevet orienteret om finansiering af drifts- og opførelsesudgifterne, var lovlige og rigtignok. Det er tilfredsstillende, at dette nu er foreslået ændret til, at der er pligt til fra sælgers side at give oplysning om de nævnte tal, hvilket vi finder er en rimelig ordning. Eventuelle divergenser og deres følger kan således på sædvanlig måde og som ved enhver anden handel afgøres af domstolene.

Ved første behandling efterlyste vi en udvidelse af det område, der faldt ind under loven, bl. a. mente vi, at også ældre ejendomme skulle kunne opdeles i ejerlejligheder. Ifølge ændringsforslag nr. 2 kan noget sådant herefter finde sted, hvilket vi naturligvis hilser med tilfredshed. Vi må beklage, at det ikke er lykkedes at få et tilsvarende arrangement bragt i stand for det sociale byggeris vedkommende; man burde i det mindste have kunnet finde frem til en ordning, hvorefter ejerlejligheder i nybyggeri kunne etableres i denne del af byggesektoren, således at også de mindre og de mellemstore indtægter ville have kunnet afgive baggrund for erhvervelse af egen lejlighed.

Men vi kan altså tilslutte os de stillede ændringsforslag og vil ved tredje behandling stemme for lovforslaget i den nu foreslåede skikkelse.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg vil gerne takke for det gennemførte udvalgsarbejde. Det resultat, der foreligger i dag, er jo et resultat af forhandlingerne omkring hele boligsektoren, et led i boligforliget. Derfor har lovforslaget her til anden behandling gennem de stillede ændringsforslag fået den nye form, der jo går ud på, at loven om indretning af ejerlejligheder skal gælde ikke alene for nybyggeri, men også for den ældre boligmasse med undtagelse af det almennyttige byggeri.

Dette med at overføre ejerlejlighedsprincippet på den ældre boligmasse rejser naturligvis nogle problemer; et par af dem er rejst her i dag, og nogle af dem er jo afklaret over udvalgsbehandlingen, vel navnlig de to

problemer, der mest har været behandlet her, nemlig spørgsmålet om lejerbeskyttelsen og spørgsmålet om de gamle ejendomme. For lejerbeskyttelsens vedkommende fremgår det jo allerede af betænkningen til det foreliggende lovforslag, men også af det forslag om lejelov, der er fremsat, at dette problem skulle være klaret på en sådan måde, at man ikke via ejerlejligheder kan omgå den nuværende lejerbeskyttelsesbestemmelse.

Hvad den ældre boligmasse angår, er det jo rigtigt, at ejerlejlighedsprincippet også overføres på boliger i de, skal vi sige saneringsmodne ejendomme. Jeg tror dog nok, at man overvurderer de problemer, der ligger deri. Hvorfor skulle dog særlig ejendomme, der almindeligvis har en dårlig beliggenhed, som er dårligt indrettede, som netop har alle de mangler, som vi ved vurderingsloven regner med vil bevirke, at de i og for sig ikke kan få nogen forhøjelse, være særlig efterspurgt? Jeg tvivler på, at der vil være nogen større efterspørgsel efter disse lejligheder, og den foreslåede ændring kunne måske, som det også er sagt under forhandlingen her, betyde, at de af dem, der har nogen værdi i rammerne, om jeg så må sige, netop gennem købene kunne blive moderniseret og man altså netop ad denne vej kunne fremme nogle af de moderniserings- og saneringsbestræbelser, som vi jo dog gerne ser fremmet, idet man jo ikke regner med alligevel, at sanering udelukkende skal betyde en nedrivning, men i mange tilfælde en modernisering.

Hvad skattespørgsmålet angår, som hr. Thestrup og hr. Arne Larsen var inde på, ligger det jo sådan, at det må afklares til sin tid i ligningsloven, og det skal jeg ikke komme ind på her.

Hr. Arne Larsen havde kun en sidebemærkning til dette, at det sociale eller almennyttige boligbyggeri er undtaget. Jeg synes, det er noget meget væsentligt i den løsning, der nu skabes, at der netop ikke herigennem sker det angreb på det almennyttige byggeri, som indførelse af ejerlejlighedsprincippet kunne være. Jeg mener ikke, det er en uvæsentlig ting i den løsning, der her er skabt.

Jeg synes også nok, det er en overdrivelse, når hr. Arne Larsen hævder, at det er kun dem, der har økonomiske muligheder, der